

TIDEVARVET

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Elis Wagner,
Elisabeth Tamm,
Ada Nilsson,
Honorine Hermelin.

REDAKTÖR:

Carin Hermelin.

ANSVARIG UTGIVARE:

Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Slussplan 1-3, 2 tr., Stockholm.
Tel. N. 48 42, 182 43.

ADVOKATER

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh: Eva Andén.
Herkulesgatan 14 (f. d. L. i. Vattug.)
Tel. 75 75, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvsaker,
Boutredningar och testamenter, för-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg

KUNSGATAN 6, STOCKHOLM
Tel. Vaxel: N. 333 15.

LÄKARE

Införd genom Stockholms Läkarförening.

Doktor ADA NILSSON

bortrest t. o. m. den 4 juni.
Vikarier: Dr. Gunhild Söderbaum.
" Gunhild Rossander

TANDLÄKARE

Tandläkare

EMIL LINDBLADS
PRIVATKLINIKER

Stockholms sjuvårds- och moderntaste
tandkliniker för alla samhällsklasser.

Östermalms:

Kommendörsg. 16. Tel. 728 50, 728 70

Kungsholmen:

Hantverkargr. 37. Tel. K. 37, K. 37 39
(Bostadsgården v. Kungsholms Lärverk)

Matugn. 8.30-9.1.30-2.6-7.

Tandvård behållas hela dagen 8-7
Lördagar stängda 4 (sommarmån. 2).

Kostnadsfri rådgivning.

Endast exam. tandläkare.

Liliesjöbs

Parfumeri- och Sjukvårdsaffär
STOCKHOLM

Butiker:

Fridhemsgränd 16 - Tel. Kh. 59 82.

Hantverkargatan 45 - Tel. Kh. 59 85.

Sveavägen 109 - Tel. Va. 170 25.

Aderbräckstrumpor - Hälftösnägg

- Maggördlar - Bräckband - Sani-

etets- och Förbandsartiklar - Kata-

log gratis.

Lucks Reklambyrå

Advokaten, Jur. Kand.

Majken Billjer

Regementsg. 8 (vid Morescobron).
Tel. 18 59 och 18 54.

MALMO

Familjerättsliga ärenden. Boutredningar,
arvs- och testamentsärenden samt övriga
juridiska uppdrag. Skriftliga förfrågningar
bevaras omgående.

Gynna

Tidevarvets
annonsörer!

Den 14 maj 1932.

Vem är det
som styr?

I tidningarna har man fått läsa långa redogörelser för riksdagens behandling av bankoutsiktets yttrande med anledning av riksbankens förvaltning. Men vad som följer sig bakom kulisserna för svenska folket icke veta. Så mycket kan man förstå, att det är olika intressen, som göra sig gällande. Valutapolitiken och kreditgivningens debatterades. Det var särskilt regeringen och socialdemokraterna, som gingo i elden för att försvara riksbanken. Det lyckades också på ett sätt. D. v. s. i riksdagen. Men känner allmänheten sig fullt betryggad vare sig beträffande det, som skett eller kommer att ske. Sannolikt icke. Så mycket vet man, att de största svindlarna understödas av riksbanken, icke de små. Har man gjort av med ett par hundra miljoner, då är riksbanken redo — för att det inte skall bli någon skandal.

Man frågar sig, om alltfjämt samma ledning skall kvarstanna. Regeringsansvaret kanske ingen vill ta under en så oläglig tidpunkt, men riksbanken är säkert mera begärlig. — Men vem är det, som styr? Är det statsmakterna, som styra bankerna, eller är det bankerna som styra statsmakterna?

SOMMAR-
LÄSNING

Kval. underv. i Engelska o. Tyska.
närm. Dr. phil. Madeleine Ekenberg.
Crosby Hall, London S. W. 3.

Genom Tidevarvets expedition
rekvireras

Anna T. Nilsson

ABC of the
peace movement

Dates and facts.

Andra upplagan.

Pris Kr. 1: 50.

Ev. överskott tillfaller oavkortat
fredsörslens.

Alma Axelssons
FÖRLOSSNINGSHEM

LINNÉGATAN 19

Mottager inackord. Även för längre tid.

Tryggt och open, välrek.

Tel. 778 24.

"BORTA BRA"

Dir. S.A.R.A.

om man bor på REISEN

Stockholms modernaste hotell.

Skeppsbron 12-14.

Rum från 6: 50.

Kreugerkredi-
terna inför
riksdagen.

Om en åhörare utan föregående beaktning med de svenska riksdagens sammansatta gruppering hade hamnat på läktaren under den stora debatten i fördags — med anledning av bankoutsiktets dechargeutlåtande — om svenskbankens ledning, valutapolitiken och Kreugerkrediterna, måste han ha fått en lustig upptäckning om de s. k. samhällsbevarandens intressens placering.

Där stod hr Lindman som en annan vägskiljagator och talade med äkta indignation mot riksbankens krediter till företag, som lämnat 30-procentiga utdelningar — medan socialdemokraternas hr Sköld retades med honom för det utmärkte valslagnummer han funnit i detta. Hr Sköld sade till 30 procent hade det bara i undantagsfall kunnat bli fråga om. Förresten skulle ett inställande av utdelningarna ha varit till skada för företoendet och framtiden. Hr Möller frågade i samma anda om herrarna kunde förneka att vägrade krediter skulle häva våra följder och framhållt att när riksbankens krediter beviljades i fjol hade ännu inte de stora österrikiska och tyska bankkrascherna inträffat. Vi skulle, om krediterna inte beviljats, varit det land som inlett kraschernas era. Och vad skulle då ha hänt? Kritiken mot riksbanken hade i varje fall inte blivit mindre bitter, det kunde man vara övertygad om.

Hr Trygger argumenterade som hr Lindman i sitt stort upplagda anförande och sade att när Kreugerkoncernen i fjol våras förlorat att betala nära 65 miljoner kronor i utdelningar men samtidigt begärde 75 miljoner, som den oundgängligen behövde av riksbanken — därför att utlandskrediterna stoppat — då hade det varit naturligt om någon annat ord och undersökt hur det var fatt.

Medan höger och bondeförbundare så länge fullföljde sin stränga kritik mot bankhullmäktige för dens godtrogenhet, protesterade socialdemokraterna energiskt mot sådan efterklokhet. Vad som skett hade under förhandvarande omständigheter varit det enda möjliga. Hr Lindhagen, som för sin del aldrig trott på Kreuger, kallade visserligen de 30 procent för en systematisk utplundring av befärliga värden och skildrade hur alla höga makter, ända uppifrån regeringen, över Skandinaviska Banken och fram till pressen, hade legat nere i tillbedjan för dessa 30 procent. Men hr Lindhagen röstade med socialdemokraterna, därför att deras kritik var den mildaste.

Den milda kritiken, d. v. s. ansvarsfrihet för riksbankens ledningen enligt den socialdemokratiska utskottsreservationen, segrade också i kamrarna. Men först sedan Kreugerdebatten i andra kamraren framom morgonsidan utmynnat i ett lakoniskt men temperamentsfullt replikskifte mellan hr P. A. Hansson och hr Lindman, om hur höger egentligen ville ha det om bankhullmäktige skulle ägva. Det ville hr Lindman inte svara på. Han tyckte väl diskussionen varar i så många

Restaurant
Port Arthur

Blekingegatan 40

Telefon Söder 347 84

Bra matställe

Detta tillfälle att höra 6 timmars grundliga penningpolitiska, nationalekonomiska och i någon mån klasskampolitiska föreläsningar i riksdagen hade utnyttjats av fulla åhörareläktare.

Casan.

Bagarstugan

HORNNGATAN 37 • Tel. Söd. 70 00

FOLKUNGAGATAN 65 " " 73 37

GÖTTINGATAN 52 " " 333 09

Från riksdagsläktaren.

Onsdagen den 4 maj var så tillvida intressant i riksdagen att man av dagens mest debatterade motioner — utom 4 miljoneranslag till stenindustrin — den om de kvinnliga gymnastikdirektörernas rätt att inneha första gymnastiklärartjänsten — alltså icke endast lärarlöner — inom vissa skolor, och prof. Holmgrens motion om rätt för medborgare i andra skandinaviska länder att söka vetenskapliga befattningar vid svenska högskolor, kunde utlösa kammarledamöternas andliga mantalsskrivningsort — om de tillhöra bakåsträvarna eller nydnamna.

Inbland blir man så arg så man skulle vilja kasta något hårt, när man hör hur förbenat maskulint det resoneras. Och så sitter de där nere och vänder dagens nummer av Svenska Dagbladet, där det står att Tidevarvet är "sett organ, där några damer tala om för herrarna hur samhället egentligen skall skötas". Det är en djupt rött missuppfattning, mina herrar, att det är herrarna som skall sköta samhället — det är nämligen det svenska folket, som skall göra det. Och det är inte bara herrar det, numera.

Men så när man blivit så där förlärligt arg, så behöver man ju bara fylla på somliga, så blir man glad igen...

Frågan om gymnastikdirektörerna diskuterades på förmiddagen i Första kamraren. Sedan man hållit på både länge och väl och resonerat om huruvida det var lämpligt att ynglingar undervisades i gymnastik av kvinnlig och flickor av manlig gymnastiklärare och någon fått tillfälle säga att "det gud ske lov var någon skillnad mellan könen i det här landet ännu", begärde statsrådet Gärde ordet och förklarade för kamraren, att det var inte detta som skulle diskuteras. Utan det var frågan huruvida det skulle vara fri konkurrens för manlig och kvinnlig sökande till gymnastiklärartjänsten i samrådverk med både flickor och gossar. Där hade utskottet nämligen tyckt att det var lämpligare med manlig huvudlärare. En biträddande kvinnlig lärare var inte fullt så lämpligt, så det skulle man kunna gå med på. En kvinnlig huvudlärare med manligt biträde — om papperen i övrigt befogade därtill — det är nästan värre än en sjuåring till häst för många riksdagsarboder ännu.

På kvällen i Andra kamraren betonades — vad det syntes — med tacksamhet att saken icke gjordes till någon feministisk eller antifeministisk fråga. De hade väl den uppfattningen i kamraren

timmar att den i någon mån kunde utgöra svar på frågan.

Regeringen stod till tjänst med de besked den kunde. I en högramatisk skildring berättade statsministern hur det tillgätt, när bankhullmäktige hade ett par timmar på sig en kväll i februari att avgöra om en 2 miljoner dollars kredit åt Kreuger, som var sjuk i Amerika och som utan dessa pengar varit tvungen att omedelbart inställa betalningarna för Tandsticksbolaget. Och hur Boliden räddats åt Sverige. Här var f. ö. en glidande detalj i bekymren. Finansministern talade nämligen om, att de tre värderingsmännens utredning givit vid handen att Bolidens värde mer än väl täckte den i samband med stödet åt Skandinaviska Banken ställda panten.

Utskottsutlåtandets första del, som upptog frågan om Sveriges valutapolitik, hade varit före redan på förmiddagen. På denna punkt följde kamrarna utan votering utskottets linje, som i huvudsak går ut på att deflationen bör hejdas och räntesatserna alltså hållas på lägsta möjliga nivå. Utan att man därmed, å andra sidan, ger sig de faror i värld, som en deflation i detta begrepps vedtagne betydelse innebär.

Detta tillfälle att höra 6 timmars grundliga penningpolitiska, nationalekonomiska och i någon mån klasskampolitiska föreläsningar i riksdagen hade utnyttjats av fulla åhörareläktare.

Casan.

Bagarstugan

HORNNGATAN 37 • Tel. Söd. 70 00

FOLKUNGAGATAN 65 " " 73 37

GÖTTINGATAN 52 " " 333 09

— fast det var ju lite svårt att från läktaren uppfatta det annan än som ett ivrigt sammanhållande mellan de reaktionära männen om denna för män reserverade anställning — som ju dock skilts tillslutas efter meritförteckning. Att en kvinna inte kan vara lämplig framhålls frampå nattkröken av hr Björkman som på dagen träffat en moder, vars 14-årige son förklarar att man icke ville ha en kvinnlig gymnastiklärare. Detta föränledde statsrådet Gärde till den för de inlättare mantrande repliken: Det var ju glädjande att hr Björkman nu också funnit en moder till utskottsfrågan! — fadern vet vi ju redan var han finns.

Alla socialdemokratiska utskottsledamöter utom en hade reserverat sig för K. Maj:s förslag och voro sålunda beredda att likställa manliga och kvinnliga gymnastiklärare. Men utskottsmajoriteten vann och kvinnorna äga alltså fortfarande icke behörighet att söka gymnastiklärartjänsten vid högre samlarverk.

Hr Holmgren anförde i talet för sin motion bekländande rätt för medborgare i de andra skandinaviska länderna att söka och erhålla vetenskapliga befattningar vid våra högskolor i samma ordning som svenska medborgare, att hr Lindhagens motioner avslås vanligen av konstitutionsutskottet med den motiveringen att de svåra i det blå. Men om konstitutionsutskottet haft samma uppfattning även av denna motion så skulle hr Holmgrens bara säga det, att den inte alls svårare i det blå. Den står på jorden med båda benen och är mycket lätt att genomföra. Det vore en flott, en storvatten handling, det behövde inte bli någon partisk utan varje högerman, frisinnad och socialist skulle kunna vara med om den utredning, som begärts. När man vet att det är socialdemokraternas oavsiktliga förfärdigt; alla tändar ha försökt bryta ner skrankorna mellan nationerna är det ganska vemodigt att se att konstitutionsutskottets samtliga socialdemokrater yrkat avslag. (Flera instämmanden, Bergman, Helberg m. fl.)

Hr Wenerström som hade att svara för utskottets uttalande — mot vilket utskottets frisinnade ledamöter reserverat sig — anförde att K. Maj:t redan nu äger behörighet att, efter vederbrändes framställning, kalla en utredning. Mot detta gjorde dock hr Holmgren den invändningen att en sådan utnämning blir ett särfall och en vidlyftig historia och icke alls så samma ordning, som just skulle vara av betydelse i det internationella samarbetet. Hr Roos ville haft en annan förmutning, så att även finsvenska, svenskaneriska och isländska sökanden, som behärskar svenska språket kunde inrymmas i bestämmelsen. Hr Wenerström instämde med hr Roos beträffande önskvärdheten av att isländsk studerande skulle slippa söka dispens för att få studera vid svenskt universitet.

Hr Möller ansåg hr Holmgrens motion vara ett steg i rätt riktning och yrkade bifall. Men bakåsträvarna voro för många. Det är beklämmande att se att de stora internationella frågorna äro oss för stora och de små — de lämnas obeaktade.

Elsa Svartengren.

Stockholms intima
modesalong med de
överkomliga priserna

"min bod"

Sturegatan 12

Allt

för vardagslegansen

KLÄNNINGAR

JUMPER

VÄSKOR

SCARVES

BLUSAR

etc.

Egen ateljé. Tel. O. 64 23.

Riket, makten och härligheten.

Av KLARA JOHANSON.

På smärre postkontor har jag ibland observerat en sparbåsa med inskriften »Tänk på de gamla». Det gör jag naturligtvis ett ögonblick, men så går min tanke lika ovillkorligt över till den högt betrodda hand som (i bästa fall) kommer att vittja bösän och till vars frestelser jag inte i ringaste mån vill bidraga.

En vida nödigare maning borde i feta kapitäl smycka inte bara kollektboxar utan därjämte väggarna i alla offentliga lokaler, inklusive spårvagnar, buskar och järnvägskupér. Den lyder: »Tänk på regeringen!»

En regering blir ju aldrig gammal, fastän det sållan står i nekrologerna att den gick bort för tidigt. Men så mycket mer drivande skäl har man att koncentrera sina tankar på den i dess stackota levnadsdår. Hur många förs frikänna sig från att ha totalt brutist i detta stycke?

Sägda likgiltighet, kränkande i och för sig, kompletterades fördom, eller snarare intill helt nys, av den tanklösa skadeglädje varmed man beskådade vrångbildsritarna skildringar av regeringens apparition och mera iögonenfallande åtgärder. Ökymnet fylldes dock uppgiften att hålla menige man i vetskap om den irågarande persongruppens existens. Nu då denna grumliga källa på hemlig ordnar har stoppats bör vi i ru kunna besinna att regeringen inte bara är engagerad för en pajasroll.

Ordet »regering» har under seklernas lopp laddat sig med en mångfald betydelser, och när Svenska Akademien ordbok i tjugonde århundradets afton hinner dit kommer det att uppvisa ett ännu oanat antal. Här begagnar jag det endast i den för närvarande mest gängse meningen; som kollektivnamn på några tillfälligt och för obestämt kort tid sammanbragta individer, vilka genom detta namn gör anspråk på ett kungligt attribut.

Liksom de flesta språkförvillelar har denna sjungliga titulatur smugit sig in så försåtligt att man svårigen kan spåra dess upprinnelse. Men före »det demokratiska genombrottet» hade den varit omöjlig. Jag minns sjölv den tid då man nöjde sig med blýgsamma beteckningar som ministären eller — i högtidliga stunder — konungens rådgivare. Talade man om regeringen så tänkte man sig konseljen kring rådsbordet med kunglig preses vid övre ändan. Då ministrarna troppade av nerför Lejonbacken föll det väl ingen mötande

in att säga: »Där går regeringen». Nu däremot går den lös alla dagar och lite varstans. Jämt berättar bladen att regeringen i går »syntes» på någon festlighet, ett galaspektakel, en bankett, en invigning, eller — om den inte uppträdde mangrant — att regeringen representerades av de och de ledamöterna. Herrar statsråd förekommer aldrig mer civilt.

Det vore ämne för en doktorsavhandling till utreda hur den flärdlösa ministären befordrades till regering och huruvida denna ståndsupplýsning uttryckte en historisk realitet. För min del vägar jag bara gissningen att den ursprungligen vållades av bristen på en term som skulle ha motsvarat engelskans *government*, och alla dess romanska syskon, distinkt skilda från *reign*, *vægne*, *regno*, *regnado*. Man kunde möjligen enas om att kalla våra statsråd *gouvernanter*, men *gouvernement* med sin starkt ryska bismak slår inte än på oss.

Effekten af det betydelsforskjutning jag brukbar över låter sig redan iakttaga. »Regering» har under sin långa levnad äroberat så mycken prakt och ära och skräck och magi att ordet än i dag trots allt bevarar en återstod av sin mystiska glória. I främsta rummet påverkar denna naturligtvis de herrar som det beredes tillfälle att bilda bolag under det trotska namnets daller. Om de brukar se ett gyllne skimmer dallra kring hjässan på sin spegelbild vet man ju inte; det vore emellertid naturligt och ursäktligt. Men en ödesdigrare förförelse ligger på lur i den språkliga tvetydigheten: ministrarna tror sig småningom kallade att regera. Till sådana absurda konsekvenser leder den titelglädje som särmärker svensk demokrati! Det är synnerligen fördenkskull undersåtarna numera bör uppmanra varandra till skarpt och tankfullt intresse för den i ögonblicket sittande regeringen.

Den tarvar samnerligen stödet av noggrann uppsikt som surrogat för ett bortfallt riskmoment: det personliga ansvaret. Monarker har i alla tider varit utsatta för att vrakas, inbras, nackas, och titulärsuveränerna av i dag hotas oskyldigtvis av samma yrkesfara. Men den svenska regeringen har ingenting ledsamt att frukta. Den bara faller — mjukt och kollegialt. Efterträngningar brukas inte. Det finns till och med bolagsstyrelser som råkar värre ut.

Rikt och spännande stoff skall inte troyta om vi energiskt företar oss att tänka på regeringen.

Göteborgsk eller skånsk operett?

Av SVEN STÅL.

Operetten är f. n. Stockholms mest gynnade sångart. Odontoteatern går för falla hus, Vasuteatern och Oscarslikså och nu vänder Operan ideligen röda lyktor tack vare Kålmån. Det är inte småsummor som går ur landet i form av royalties! När Narren slutade med sin sångensemble, operetten blev huvull, — sång Operan det förmodligen som en plikt att rikta den lättare sångungen med ett par medelmåttigt uppförda Offenbachare par etc. Reinhardt visade oss hur det inte skulle ske och de inhemska reinhardtarna gjorde likaledes — sist i raden står nu Csdårfurstinnan. Spiken är kraftigt inslagen i likkistan — flera operettexperiment undanbens så länge Stockholm slår med en scen vars enda näring är just operett. Illojal konkurrens får inte vara ett villkor för statsunderstödet.

Herr Forsell är antingen en blodig humorist eller också försedd med skygg-lappar, framförandet av Csdårfurstinnan gör intet för att stärka operakårens ansende, snarare får det betraktas som ett förlöjligande. Parodien inte enbart tangeras, den hyllas och sättes i högsått. Fru Präsons cabaretdiva Sylva demonstrerar bristen på allt vad operett-aktis bör besitta — charme, grace och kroppskultur. Såväl sång som tal är färgat av ett okultiverat skåniskt uttal. Hennes dressingvagn i första akten verkade hopräfsad på Epa och mannen överredes, som om den varit ett sängtacke. Ser de förörliska variétyderna ut på det sättet förvarnar det mig om nå-

gon prinspojke fastnar för dem på allvar. Det skulle i så fall vara rena novisen. Tillsammans med herr Beyron dansade hon några sakteliga ritualdanser, lyktor tack vare Kålmån. Det är inte småsummor som går ur landet i form av royalties! När Narren slutade med sin sångensemble, operetten blev huvull, — sång Operan det förmodligen som en plikt att rikta den lättare sångungen med ett par medelmåttigt uppförda Offenbachare par etc. Reinhardt visade oss hur det inte skulle ske och de inhemska reinhardtarna gjorde likaledes — sist i raden står nu Csdårfurstinnan. Spiken är kraftigt inslagen i likkistan — flera operettexperiment undanbens så länge Stockholm slår med en scen vars enda näring är just operett. Illojal konkurrens får inte vara ett villkor för statsunderstödet.

I stället för den sjuknämnde herr Stiebel axlade herr Cembraus danskonstnärers roll. Han flodhåstade igenom alla danser med energi och i sitt anlet svett — bra arbetsprestation, men ojustbart som skönheitsyttring betraktad. I salongen satt Naïma Wifstrand och operans egen fursinnepretendent, fruarna Björk, Rydqvist och fröken Ewert. Hade det inte varit idet försöka få till stånd ett gästspel av Naïma eller Margit Rosengren? Eller i tur och ordning ge oss alla operasångerskorerna? Baletten skötte sig bäst och en liten knatte ur dess led var den enda som talade ren och tydlig svenska.

Stora Teatern i Göteborg ger för närvarande en provbit av sitt operettkunnande på Oscarsteatern. »Violon fra Montmartre» är en glada vren av Bohème och den kålmåniska musiken varierar friskt melodier från »Maritza». Tack friskt en intelligent, eldande regi dansar Violon över scenen i ett sprudlande tempo. Man hinner inte stanna till en kritisk begrunda, spelet och sången avspärla alla sura tendenser ifrån åhörarhall. Dialogen talas av väl skolade artister, sän-

Bliv slank
och fri från reumatism. Tag paraffinbad (konlittrens mest använda badform) hos
ELEKTRO-MEDICO INSTITUTET
Södra Kungstörret, 8 tr. Tel. N. 35 92.
Endast kvinnl. patienter.

gera sjungas av friska, kultiverade röster, kända sjuder av livsglädje och klång.

Dirigenten, Matti Rubinstein, beledsagar sångarna, hjälper dem, stöder och bär upp musiken. Samförståndet mellan orkester och artister är strålande. Ingatill Söderman sjunger som en guds ängel, tjuar med en klorator som inte skäms vid sidan av Ada Saris närkastalstener. Och ett sådant befrående, enkelt och gracioso spel! Med en häpnadsväckande virtuositet glider hon över ifrån sång till tal och vice versa utan att man märker hur det går till. Operetten får ett berättigande och en lyster som fördärlig genren. Lars Egge har tagit ijtästeg i rikt riktning. Han sjunger bättre än någonsin, rör sig ledigare än förr — men är fortfarande sminkad för galleriet och borrar sina blickar tvärs genom sångväggen ut till garderobsdamerna. Slipa av denna obetydliga mannerism och Sverige har sin enda operettutövare i fullkomligt skick.

Nästa gång dir. Kinch och göteborgsensemblen hedras oss med ett festspel, tag då med i kapskåpen parituren till »Johnny spelar upp», »Schwanda», »Si-mone Bocanegara», »Rodelines», »Maskerada» eller »Estrella di Sorias». Det skulle göra oss gott att få begrepp om operakonst till ruckade. Framför allt behöfver vi känna denna icke pensionsberättigade sångårgångs strömma emot oss över rampen i fulla drag.

Sven Stål.

Konstkrönika.

Av LILLY ARHENIUS.

Siri Derkert heter en konstnärinna, som framträder på Svensk-Franska konstgalleriet. Hon har förut utställt miniatyurer, där hon försökt förnya den gamla banaletniken. Siri Derkert målar huvudsakligen barn, barn i alla åldrar. Hon har ganska mycket av både sin teknik och sin känsla gemensamt med två andra kvinnliga barnmålare, Vera Nilsson och Mollie Faustman.

Siri Derkert: Barnstudie.

Bäst lyckas hon att återge ett och två-åringar. Hon får fram det omedelbara, charmfulla hos de hjälplösa små bytlena, som fundersamt suger på tummen. Bland konstnärinnans bästa saker är också Mor och barn, där hon dock lärt så mycket av Käthe Kollwitz, utan nästan kan tala om kopior. Hon har ofta på ett operosonligt sätt accepterat Käthe Kollwitz' stil, utan att tyvärr ha hennes brinnande sociala intresse och mänskliga medkänsla.

Siri Derkerts patos glädder Moderskapet. Man får ju vara tacksam för att en konstnär alls har någon lidelse, och hoppas att Siri Derkert, som nu verkar något ensidig, så småningom skall utvidga och fördjupa sin intressesfär.

Galleri Modern har börjat med en ny slags utställning. En konstens enhetspristorsållning. Alla konstverk för 75 kr. styck. Idén kan vara mycket bra. Just nu behöver man även för konstnärernas skull ta vara på det konstintresse som finns, och uppmantra det med billiga priser.

Galleri Modern utställer en hel del värdefulla saker. T. ex. teckningar av Lars Boethius, rödkritteckningar ur allmogeliv av Gustaf Carlström, akvareller och teckningar av Bo Zweigbergk. Ett par tavlor av Halmstadgruppen, framförallt av Sven Jonsson och Valdemar Lorentsson. Men där finns också ett otal tråkiga, banala, plöttriga, meningslösa saker. Väggarna gör nästan klådda med små, små skisser.

ler (då man knappast kan räkna på att få en oljemålning av någon kvalitet för det priset) hade utställningen verkligen haft en mission att fylla.

Bland de konstnärer, som framträtt tidigare i vår, förtjänar Harry Andersson att nämnas, en ung målare som utställd i Konstnärshuset. Han har en lugn, förfinnad, stillsam färgskala. Det som gör honom speciellt intressant är att han ofta använder motiv ur arbetarnas och arbetets värld. Av dessa anser jag Tegellössare bäst, med de blåklädda arbetarna

rörande sig med tegelbörorna i en ständigt kretsäng.

Hans skisser till väggdekoration och den stora Verksamhet lider av löslighet i kompositionen. Och det viktigaste: trots tjuatande fabrikspipor, rörliga lyftkranar, myllrande människor i arbete lyckas ej konstnären ge intryck av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snöskottare. De tavlor, på vilka han synes ha lagt ner mest intresse, är porträttet av brusande liv, av rörelse, av fart. För honom är detta motiv huvudsakligast estetiskt, och därför målar han ej med den lidelse, den känsla, som skapar stor konst. Konstnären målar med samma intresse nätta blomstjälben som trälände Snö

Där kineser sjunga.

Intressant och spirituellt skildrar Agnes Smedley (bekant i Sverige genom sin bok »Bara en kvinna») i Frankfurter Zeitung, hur hon nu bland annat får vara med om att se den nya folkvisan uppstå i Kina. I allmänhet behåller ju inte de främmande djävlarne kinesiska. De rycka bara på axlarna och säga: »alla infödingar sjunga när de arbetar». Men Agnes Smedley rycker inte på axlarna. För henne är det ej fråga om en innehållslös rytm. Hon vet, att dessa nya folkvisor tyda på ett Kina, som befinner sig i hälig omvälvning.

Några av de nya folkvisorna äro författade av textilarbeterskorna i Shanghai och det är dessa, som jag försökt översätta. De påminna om den schlesiska vävarevisan, som Gerhard Hauptmann flöt in i sitt bekanta drama »Die Webers». Några äro vemodiga, andra äro stridslystna, allt efter författarinns temperament. Och de sjungas till gamla välkända melodier.

Här är en författad av arbeterskan Keu Lou.

»Ett slår klockan i tornet.
I öster går månen upp.
Och vi textilarbetare lida utan ände
Ya-ha del wei!
Lyssna till mig
Kapitalisterna förtrycka oss
Krossa vårt hjerta
Ya-ha del wei!»

De följande stroforna skildra det tunga

livet i fabriken och uppsyningsmännens trakasserier under de 12 timmar långa dag- och nattsiftan. Här är slutstrofen:

»Fem slår klockan i tornet,
I väster går månen ned.
Oh mina trötta bröder och systrar!
Vi måste organisera oss,
Vi måste kämpa,
Bringa revolutionen till seger,
Ya-ha del wei!»

En annan visa, som gärna sjunges, skildrar barnarbetet i silkespinnerierna. Små magra bleka flickor komma till spinneriet, »när de rika gå till sängs». Och deras trasiga kläder äro »intet skydd mot nordanvinden». Några äro äru år gamla, andra nio och åter andra elva. Deras små fingrar äro flinka. Bli de sjuka bekymrar sig ingen om dem. Bli de friska är deras plats redan upptagen, och de sänkas de i en ensam grav. Glömda.

Här är till slut en strof, som kan ha sitt intresse då den visar den ännu härskande feodala familjeordningen.

»Vi förtjåna våra kläder, vi förtjåna vårt

Och ändå måste vi tåla makens och svär-
förlärdarnas slag.

Vi gå hem, tvätta och koka och sy tills
middnatt är inne.

Vårt barn blir blekt och magert, ty vi ha
för litet mjölk.»

Ja, infödingar sjunga när de arbetar.

Daisy Müller-Hill.

Problemföräldrar — Problembarn.

(Forts. fr. sid. 3.)

Hill, frihet att i varje ålder få leva ut den ålders speciella intressen och fantasier och att utveckla hela den välsignade skaparkraft som finns i varje barn. Den skaparglädje som börjar redan i vaggan, när ungen uppträcker sin egen lilla näva och ihärdigt försöker manövrera den in i sin mun.

landet mellan barn och vuxna på så hårda prov. Kravet på ordning är förenat med ändamålsenliga anordningar för att kunna uppfylla det.

I arbetet och verksamhetens lustens tillfredsställelse ligger uppfostrans kärnpunkt. Vid första blick in i dessa verkstäder, skolkök och lektionsrum känner

Huvudbyggnaden vid Skrubba.

Två löfsterika svenska uppfostringshem.

Den fria uppfostran, som vill skydda barnen från pedagogiskt mer eller mindre okunniga uppfostrares diletantmässiga och skadliga ingripanden prövas just nu i många länder. Tidevarvet har vid föregående tillfällen haft anledning omnämna flera av de försök som gjorts. I detta sammanhang kan det vara av intresse att ta del av några försök på skyddsuffostrans område som gjorts i vårt eget land och vi ta då som exempel två av de närmast till hands liggande »skolorna», nämligen Skrubba, Stockholms stads skyddshem för gossar och Tempelbacken för flickor.

Det är god luft på Tempelbacken och Skrubba.

Hela atmosfären i dessa båda anstalter är uppriskande fri från anstaltskaraktär, i bildlik och bokstavligt bemärkelse. Genom öppna fönster släpps sol och luft in i rummen, härligt och rikligt. Allting är ordnat så att barnen skola fostras till goda vanor utan odrägligt tryck. De ha t. ex. inbjudande tvättrum och goda utrymmen för ytterkläder, våta skor och alla de tillhörigheter som kunna sätta förhål-

man, att här är det inte fråga om några odagor, som skola straffas för sina snedsprång, utan det är unga medborgare bland andra medborgare, som i fritt utvecklade av sin skapande krafter äro beredda att skaffa sig den aktning som varje årlig arbetsprestation skänker.

Utom lantriksarbete vid Skrubba förekommer också yrkesutbildning i olika hantverk, snickeri, skråreri, mekanisk verkstad med både praktisk och teoretisk undervisning och det må erkännas att resultaten imponera. En smittande arbetstakt råder också i verkstäderna. Många praktiska yrkesmän ha utgått därifrån, som fått goda anställningar och endast gjort samhället heder.

Barn som inte trivas hemma.

Flickorna på Tempelbacken spela krocket på lekplatsen när vi komma ut en solig dag, de ha skolarbete och hushållsöromål bakom sig för dagen. Det är många små öden som sammanförts på den soliga spelplanen, barn som varit med om varjehanda, men som här låta sina bästa krafter växa. En del lida helt enkelt av det felet, att de inte utjådras hemma. De bli troliga, omöjliga, hjälpliga att få till något arbete. Efter en kort tid på hemmet äro sådana barn mestadels

MÖTESPLATSEN

Blekinge länsförbund av Svenska Kvinnors Västerförbund höll söndagen d. 10 april årsmöte i Karlskrona.

I mötet deltog representerar för samtliga lokalföreningar inom länet.

Mötet öppnades av länsförbundets ordförande, fröken Ebba Holgersson, som hälsade alla välkomna och gav en översikt över händelserna inom Västerförbundet sedan sist års möte.

Fröken Hedvig Falk redogjorde för förhandlingar och föredrag vid centralstyrelse- och landsmöte i Stockholm i januari, och därefter antogs styrelsens förslag till nya stadgar för länsförbundet.

Till förbundets ordförande omvaldes fröken Ebba Holgersson, till de olika gruppernas representerar i styrelsen valdes: för folkrikshandeln gruppen fröken Maja Håkansson, Jämjöslätt, suppleant fru Maja Johansson, Nätraby, för liberala gruppen fröken Ester Johansson, Karlskrona, för radikala gruppen fröken Ebba Holgersson, suppleant fröken Magda Thulin, Ronneby, samt för fria gruppen fröken Hedvig Falk, Karlskrona, och Olga Herrin, Karlskrona, med fröken Ebba Hellström, Karlskrona, och fru Ida Olsson, Johannisbus, som suppleanter.

Sedan gemensam lunch intogs höll fru Ellen Hagen ett fängslande föredrag över ämnet »Vanna mål och nyas». Efter föredraget följde en livlig diskussion, där viken av att höja kvinnornas samhällsönskade man bekämpa deras bundenhet och mildervärdighetskänsla livligt underströks.

Sedan ordföranden avslutat mötet, vidtog samkväm, varvid diskussionen om Västerförbundets arbete, alltså lika ny och levande, fortsattes.

fogliga som lamm, varje morgon lika glada och nitiska i arbetet.

Vi ha ännu inte några skolor för problemlöslärande. Det är den mest skriande bristen i det nutida uppfostringsarbetet, säger Neill. Men vägar man inte hoppas att detta nya förhoppningsfulla arbete bland barn, skall skapa en generation av så lyckliga människor, att de som föregångarna inte längre behöva vara några problem?

C. H.

För 25 kronor

i månaden kan ni få en Remington Portable — skrivmaskinen för varje man, kvinna eller barn, som har skrivarbeten att utföra. Hyll och skänd oss kuponen, så skicka vi omgående tryckesaker och prisuppgift.

REMINGTON
Hamngatan 32, Stockholm.
Namn
Adress

TIDEVARVET

REDAKTION:

Telefon N. 48 42. Mottagningstid 10—12.

EXPEDITION:

Telefon 182 43.

Kontorstid kl. 10—12 i. m., 1—4 e. m. Postgiro 15 44.

PRENUMERATIONSPRIS:

För helår kr. 6:—, halvår kr. 3:—, kvartal kr. 1:50. Lösnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:

I text 25 öre per millimeter.

Stockholm 1932

Zetterland & Thelanders Boktryckeri-A.-B.

Ungdomens militarisering?

Vilket vanvetligt begrepp. Efter allt vad som hänt — i mänsklighetens nuvarande läge? Vården skriar efter avrustning, efter avmilitarisering av den äldre generationen, den som redan är införfattad av militarrisn och krigsbacillen, den som lidit och nu lider av kriget — och så skulle man nu inympa i den nya friska generationen dessa fruktansvärda, förfädeliga sjukdomar!

Är det inte en fruktansvärd mar-
dröm, frågade talarinnan, fru Frida Hagen, vid det diskussionsmöte som Stockholmskretsen av Internationella kvinnoförbundet för fred och frihet höll den 29 april.

Men vi veta att den dag som i dag är, övas 16 miljoner unga människor att utföra nästa krig. Det är den mera påtagliga sidan, men där bakom äro otaliga krafter i rörelse för att förbereda, stödja,

utforma och fullborda detta fördärvbringande verk som heter ungdomens militarisering. Visst kan man säga att Sveriges ungdom är mera skyddad i jämförelse med en del andra länder. Ungdom, men i ett avseende är faran större hos oss: Militariseringen sker mer förfädeligt än i andra länder. Man säger inte rent ut vad som avses. Man skyler över med fager tal om pli och hållning, om vakenthet och noggrannhet, om stora minnens värjande, om folkuppfostran m. m. Men halva sanningar äro ofta farligare än hela lögnen.

Vapenövningarna vid läroverken fortsätta allihjätt sedan de förjudits, fast under annat sken. I vissa läroverk utföras idrottsdagarna regelbundet mot skjutövningar. Anslagen om ungdomens lands-
storm uppsätts i skolornas lokaler, trots att riksdagens anslag till skyttet numera utgår endast med vilkor att ungdomen icke engageras i skytterörelsen!

Lottajöringarna göra sina insteg i flickskolorna, och även om militära själva säga: de höra icke till oss — och i någon mån se ned på »de välvilliga Lottorna», medverka de till fasthållandet av den gamla mentaliteten, den som ledde till världskriget.

Antisemitismens giftssådd strös också ut bland de unga genom böcker och tidsningar och genom lärares försorg.

Bort med alla dessa för ungdomen och för släktet skadliga företeelser! Skolorna ha kunnat förbjuda tobak och andra fördärliga saker, skulle då icke föräldramöten kunna påverka de lärdomsanstalter dit ungdomen skickas så att lärarna bleve vakna för vad den nya tiden kräver: Ingen militäristisk propaganda i skolorna! Inga vapenövningar på idrottsdagarna!

Sedan talarinnan därefter erinrat om de glädjande enhetssträvanden inom fredsörelsen som alltmer kommer till synes och utvecklat synpunkterna på positiva medel, kamp mot värnplikten, och en djupare gemenskap med de unga, utan översitteri, avslöts anförandet med Romain Rollands ord: »Om kvinnorna icke kämpa till sitt sist aendag mot den an-
nalkande katastrofen, så kommer deras söners blod över deras huvuden. De äro då meddelaktiga i den fördöelse, som de icke haft energi nog att förhindra.»

E. S.

unga frun lyckas så bra med baket

Det är med verklig stolhet unga frun visar mamma sitt vackra och goda bröd. Hon får beröm, och mammans beröm är det bästa betyg hon kan få. Det är ju mamma som genom sina vinklar och råd visar henne vilka resultat man kan nå upp till med ett verkligt gott och bakkraftigt mjöl —

kooperativas mjöl

Maskinmärkning

Hälsöm Å gardiner lakan, örgött m. m. Modern plissering, knapphäll, fällning samt stoppning av duketter. Lager av broderade örgött och nåsdukar. Order till Landsorten.

Elin Madéns Märkningsateljé
Herkulesgatan 14, Stockholm. (vid Brinkbergstorg). Tel. i Norr 119 05.